

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/78/2019
Identifikačné číslo spisu: 6111203759
Dátum vydania rozhodnutia: 21.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6111203759.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JAMEXI, s. r. o., so sídlom SNP 121, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO 36 722 111, proti žalovanému JUDr. Erik Bilský, so sídlom kancelárie Pekárska 11, 917 01 Trnava správca konkurznej podstaty úpadcu UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o., so sídlom Vájanského 40/7673, Trnava, IČO: 31 611 940, o 99.581,76 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 61Cb/41/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/405/2015-909 zo dňa 1. februára 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného odmieta.
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 61Cb/41/2011-781 zo dňa 9.3.2015, v prvom výroku rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 99.581,76 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 17.1.2011 do zaplatenia. Druhým výrokom vo zvyšnej časti návrh zamietol.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 99.581,76 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania titulom vrátenia plnenia z kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti zo dňa 21.2.2008. Žalobca ako kupujúci uhradil žalovanému ako predávajúcemu prvú dohodnutú splátku kúpnej ceny, pričom rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb/121/2008, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/268/2010, bolo právoplatne určené, že táto kúpna zmluva je neplatná, teda žalobca má zato, že mu vznikol voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške vyplatenej časti kúpnej ceny. Nakoľko žalovaný na výzvu žalobcu zo dňa 8.12.2010 vyplatenú zálohu žalobcovi nevydal, tento sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 99.581,76 eur vrátane príslušenstva (úrokov z omeškania).

3. Vyplatenie sumy 99.581,76 eur žalovanému mal súd preukázané znením článku 8. ods. 1 kúpnej

zmluvy, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 21.2.2008 podpísaným bývalým konateľom žalovaného, ako aj svedeckými výpoveďami. Súd prvej inštancie neprihliadol na námietky žalovaného spochybňujúceho reálne odovzdanie finančných prostriedkov, keďže konateľ žalobcu a bývalý konateľ žalovaného potvrdili prevzatie finančných prostriedkov. Súd nemal ani preukázaný žalovaným tvrdený motív o fiktívnom vyplatení žalovanej sumy na strane preberateľa týchto finančných prostriedkov bývalým konateľom žalovaného.

4. Súd prvej inštancie neprihliadol na námietku premlčania a uviedol, že mal v konaní preukázaný vznik nároku žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia, z dôvodu neplatnosti napadnutej kúpnej zmluvy a vyplatenia prvej časti kúpnej ceny vo výške 99.581,76 eur, ku ktorej priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 99.581,76 eur od 17.1.2011 do zaplatenia. Nárok žalobcu zamietol v časti úrokov z omeškania za obdobie od 16.11.2010 do 16.1.2011 z dôvodu, že k splatnosti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia došlo okamihom preukázania doručenia výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. najneskôr dňom 17.1.2011. Nakoľko bol žalobca v konaní úspešný v rozhodujúcej časti, súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 41Cob/405/2015-909 zo dňa 1.2.2017 v prvom výroku návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Ďalším výrokom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 99.581,76 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania a trovami konania, potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Odvolací súd konštatoval, že základnou odvolacou námietkou žalovaného bolo tvrdenie, že k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov žalobcom žalovanému nedošlo, čo však nepovažoval za osvedčené a v tejto časti sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k odovzdaniu sumy 99.581,76 eur reálne došlo, danú skutočnosť potvrdili aj svedecké výpovede, a preto mal odvolací súd za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že finančnú čiastku predstavujúcu prvú časť kúpnej ceny, neprevzal.

7. Odvolací súd posúdil taktiež vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku ako nedôvodnú a zhodne so súdom prvej inštancie vyhodnotil nárok na úrok z omeškania odo dňa 17.1.2011, t. j. odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy žalobcu na vrátenie žalovanej sumy žalovanému.

8. Neakceptoval námietky žalovaného uvedené v jeho odvolaní, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané v rozpore s ust. § 221 ods. 1 OSP, nakoľko z jeho rozhodnutia vyplýva, že tento vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k správne právnemu záveru o uplatnenom nároku. Súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené a vykonané dokazovanie bolo v súlade s procesnými zásadami formulovanými vo vtedy platnom a účinnom Občianskom súdnom poriadku.

9. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný doručil odvolaciemu súdu dňa 29.11.2016 podanie označené ako „Stanovisko žalovaného k rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 9.3.2015 sp. zn. 61Cb/41/2011-781 - doplnenie odôvodnenia odvolania s predložením nových dôkazov a návrh na prerušenie konania“. Odvolací súd k uvedenému podaniu poukázal na ust. § 205 ods. 3 OSP (platnom a účinnom v čase podania odvolania, resp. aktuálne ust. § 365 ods. 3 CSP). Keďže dôvody odvolania mohol odvolateľ doplniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, odvolací súd na doplnenie odôvodnenia odvolania, doručené žalovaným odvolaciemu súdu dňa 29.11.2016, neprihliadal.

10. Odvolací súd na záver uviedol, že návrh žalovaného na prerušenie konania do skončenia trestného konania zamietol, pretože neprebiehala také konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

11. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorým žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP dovolateľ videl v tom, že odvolací súd na doplnenie odôvodnenia odvolania, doručeného žalovaným odvolaciemu súdu dňa 29.11.2016, neprihliadol. Týmto postupom podľa dovolateľa odvolací súd porušil zákon, ustálenú judikatúru všeobecných súdov (sp. zn. 3Cdo/32/2005), princípy uvedené v CSP a princípy spravodlivosti a právo žalovaného na spravodlivý proces, resp. ústavné právo žalovaného na súdnu ochranu.

12. Uviedol, že odôvodnil svoje odvolanie uvedením všetkých dôvodov, ktoré pripúšťal vtedy platný a účinný zákon v ustanovení § 205 ods. 2 OSP, avšak neuviedol, v čom odvolaním napadnuté rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čo je jedna z náležitostí odvolania podľa v ust. § 205 ods. 1 OSP. Namietal, že súd prvej inštancie porušil zákon, keď v rozpore s ust. § 209 ods. 1 OSP uznesením nevyzval žalovaného na doplnenie chýbajúcej náležitosti jeho odvolania spočívajúcej v uvedení toho, v čom rozhodnutie alebo postup súdu prvej inštancie považuje za nesprávny. Tiež mal za to, že aj odvolací súd porušil zákon, keď v rozpore s ust. § 211 ods. 1 OSP sám nevyzval žalovaného, aby doplnil chýbajúce náležitosti odvolania, uvedením toho, v čom sa napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo jeho postup považuje za nesprávny, a ani žalovaného nepoučil o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa ust. § 218 ods. 1 písm. d/ OSP. Poukázal na to, že svoje odvolanie podaním zo dňa 28.11.2016, doručeným odvolaciemu súdu dňa 29.11.2016, doplnil o odôvodnenie, uvedením toho, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, na ktoré bol odvolací súd povinný prihliadnuť a vziať ho pri svojom konaní a rozhodovaní v rámci odvolacieho konaní do úvahy. Tvrdil, že obsahom predmetného podania neboli nové, doteraz neuvádzané dôvody odvolania, ale išlo len o doplnenie ich odôvodnenia uvedením toho, v čom žalovaný považuje postup súdu prvej inštancie a jeho rozsudok za nesprávny, tu poukazujúc opäť na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/32/2005.

13. Ďalej uviedol, že v prílohe podania (doplnenia odôvodnenia odvolania) žalovaný predložil odvolaciemu súdu nové dôkazy, ktoré získal až po uplynutí lehoty na podanie odvolania, a v nadväznosti na ne podal aj návrh na prerušenie konania. Odvolací súd ani na tieto nové dôkazy predložené žalovaným nijako neprihliadol a návrh na prerušenie konania zamietol bez akéhokoľvek vecného odôvodnenia.

14. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Procesný vývoj po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu

15. Unesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 25R/2/2017 zo dňa 6.11.2018, súd zastavil reštrukturalizáciu majetku dlžníka UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o. Druhým výrokom začal konkurz na majetok dlžníka UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o., IČO: 31 611 940, Vajanského 40/7673, 917 01 Trnava. Tretím výrokom vyhlásil konkurz na majetok dlžníka UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o., IČO: 31 611 940, Vajanského 40/7673, 917 01 Trnava a ustanovil do funkcie správcu Ing. S. Z., so sídlom kancelárie Čilistovská 12, 931 01 Šamorín, IČO: 40 351 165, značka správcu S 1353. Predmetné uznesenie bolo uverejnené v Obchodnom vestníku 217/2018 ku dňu 12.11.2018. Následne uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 25K/16/2018-2194 zo dňa 28.2.2019, zverejnené v Obchodnom vestníku č. 47/2019 zo dňa 7.3.2019, bol z funkcie správcu odvolaný Ing. S. Z. a za nového správcu bol ustanovený JUDr. Erik Bilský.

16. Dňa 30.7.2019 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie JUDr. Erika Bilského, správcu konkurznej podstaty úpadcu UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o. označené ako „Návrh na pokračovanie v dovolacom konaní v zmysle § 47 ods. 4 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácií“ (ďalej aj „ZKR“).

17. Podľa ust. § 47 ods. 4 ZKR v znení účinnom ku dňu podania návrhu správcu konkurznej podstaty v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

18. Podľa ust. § 52 ods. 1 ZKR vyhlásením konkurzu zanikajú úpadcove jednostranné právne úkony, ak sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, najmä jeho príkazy, poverenia, plnomocenstvá a prokúry. Ten, komu boli príkazy, poverenia, plnomocenstvá alebo prokúry udelené, je povinný po ich zániku urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad tak, aby úpadca neutrpel ujmu na svojich právach. Takto urobené úkony majú rovnaké právne účinky, akoby príkaz, poverenie, plnomocnenstvo alebo prokúra trvali aj po vyhlásení konkurzu. Náklady týchto úkonov sú pohľadávkou proti podstate.

19. S poukazom na uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolacie konanie pokračuje v súlade so zákonom na návrh samotného správcu, ktorý sa týmto úkonom stal účastníkom konania namiesto úpadcu. Plnomocenstvá udelené pred vyhlásením konkurzu, vrátane plnej moci udelenej advokátovi pre dovolacie konanie, vyhlásením konkurzu zanikli.

20. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) dospel k záveru, že toto nie je prípustné.

21. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

22. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017).

23. Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa ust. § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

24. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ust. § 420 písm. f/ CSP. V predmetnej veci rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobe vyhovel, v časti úrokov z omeškania návrh sčasti zamietol a priznal náhradu trovy konania žalobcovi. Odvolací súd na základe odvolania žalovaného napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

25. Dovolateľ vadu zmätočnosti v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP videl v tom, že odvolací súd na doplnenie odôvodnenia odvolania doručeného žalovaným odvolaciemu súdu dňa 29.11.2016 neprihliadol, a že súdy nižšej inštancie nevyzvali žalovaného, aby doplnil chýbajúce náležitosti jeho odvolania uvedením toho, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a že odvolací súd nepoučil žalovaného o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa ust. § 218 ods. 1 písm. d/ OSP.

26. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP sú:
a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a
b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov.

27. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry najvyššieho súdu k ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP a judikatúry ústavného súdu) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci, ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

28. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

29. Dovolací súd uvádza, že o odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom tak, že vec riadne prejednal, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, stotožňujúc sa v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Odvolací súd vo svojom rozhodnutí vychádzal z obsahu advokátom žalovaného podaného odvolania, a ako v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, neprihliadol len na podanie žalovaného zo dňa 29.11.2019, ktorým dovolateľ namietal, že išlo doplnenie odvolania, ktoré podal viac ako rok a pol po doručení odvolania, tu s poukazom na zákonnú úpravu obsiahnutú v ust. § 205 ods. 3 OSP, účinného v čase podania odvolania, resp. úpravu obdobnú obsiahnutú v ust. § 365 ods. 3 CSP účinného v čase prejednaní veci odvolacím súdom.

30. Žalovaný podal odvolanie konajúc svojim právnym zástupcom, advokátskou spoločnosťou Advokátska kancelária Kašuba spol. s r. o., konajúcou advokátom JUDr. Romanom Kašubom. Teda osobou na podanie odvolania priamo zo zákona považovanou za najkompetentnejšiu, s príslušným vzdelaním a so zverenou výlučnou zákonnou licenciou na poskytovanie právnych služieb. Prostredníctvom tejto osoby sa žalovaný zároveň v dovolaní domáhal poučenia o tom, ako má odvolanie vyzeráť a čo má obsahovať pre to, aby ho mohol odvolací súd prejednať. Takéto konanie dovolací súd musí vyhodnotiť ako obštrukciu, zneužitie zákona pre oddialenie, predĺženie lehoty na podanie odvolania, čo je neprípustné. Tu len stručne odkazuje dovolací súd na základný princíp, platný nielen po prijatí Civilného sporového poriadku, formulovaný v jeho článku 11, že kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. K „znalosti veci spojenej s touto odbornosťou“ je jednoznačne spôsobilosť advokáta napísať odvolanie spĺňajúce zákonné požiadavky, pričom k takto podanému odvolaniu aj odvolací súd pristupoval. Navyše, priamo z ustanovenia § 18, veta prvá, zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii (ďalej len ZoA) vyplýva, že advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné.

31. Odvolanie bolo podané tak, ako to zákon čo do formy a základného obsahu predpokladá a bolo na zväžení advokáta, či takéto odvolanie zabezpečí jeho klientovi úspech v konaní. Z obsahovej stránky mu nemožno nič vytknúť, je v ňom to, čo zákon predpokladá. Obsahuje všeobecné náležitosti podľa ust. §

42 ods. 3 OSP, účinného v čase podania dovolania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a je podpísané a datované. Je v ňom presne uvedené, podľa § 205 ods. 1 OSP, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda („v celom jeho rozsahu“ - odvolanie citované dovolacím súdom), v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny („pre jeho nesprávnosť a nezákonnosť“) a čoho sa odvolateľ domáha (t. j. aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a návrh zamietol, prípadne aby tento zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie).

Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo žalovaným odôvodnené tým, že:

- „a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, a
- f) vyššie-uvedený rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- g) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

32. Odvolací súd postupujúci presne v intenciách označeného rozsahu a dôvodov odvolania toto prejednal a k jednotlivým námietkam sa obsažne vyjadril. Neodoprel žalovanému spravodlivosť, rešpektujúc spôsob komunikácie jeho právneho zástupcu, formálno-právne perfektné odvolanie prejednal preskúmaním samotného procesného postupu súdu prvej inštancie, ako aj obsahu odôvodnenia jeho rozhodnutia a uzavrel, že toto nie je dôvodné. Nepostupoval tak, že by ho odmietol ako odvolanie, ktoré nemá zákonné náležitosti, ale z jeho obsahu zistil, v čom podľa odvolateľa mal pochybiť súd prvej inštancie, a s jednotlivými námietkami sa vysporiadal preskúmateľným spôsobom. Výslovne uviedol, že: „18. Základnou odvolacou námietkou žalovaného bolo jeho tvrdenie, že k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov žalobcom žalovanému nedošlo.

19. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca si uplatnil proti žalovanému zaplatenie sumy 99.581,76 Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že uvedenú sumu zaplatil ako dohodnutú splátku kúpnej ceny na základe Kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností zo dňa 21.02.2008. Vzhľadom k skutočnosti, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb/121/2008, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/268/2010 bolo právoplatne určené, že vyššie uvedená kúpna zmluva je neplatná, žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške vyplatenej prvej časti kúpnej ceny v sume 99.581,76 Eur.

20. Žalovaný v konaní spochybňoval vyplatenie vyššie citovaných finančných prostriedkov a ďalej vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania výsluchom svedkov dospel k záveru, že k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov zo strany žalobcu žalovanému došlo a vzhľadom k tomu, že uzavretá kúpna zmluva bola posúdená ako neplatný právny úkon vyššie citovanými rozhodnutiami okresného a krajského súdu, vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v uplatnenej výške. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobe vyhovel vo výške 99.581,76 Eur, podľa § 451 a nasl. Obchod. zákonníka.

21. Čo sa týka uplatneného úroku z omeškania, priznal ho žalobcovi odo dňa 17.01.2011 do zaplatenia vo výške 9% ročne, a to z dôvodu, že po preskúmaní doručenia výzvy žalobcovi na vrátenie zaplatenej čiastky 99.581,76 Eur bolo zistené, že do sféry žalovaného sa výzva dostala dňa 16.01.2011, t. j. nasledujúci deň od doručenia tejto výzvy bol žalobca v omeškani s jej vrátením.

22. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

25. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací

súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, ku ktorému došiel na základe vykonaného dokazovania, pretože bolo zistené, že k odovzdaniu sumy 99. 581,76 Eur reálne došlo. Táto skutočnosť bola potvrdená svedeckými výpoveďami osôb zúčastnených na odovzdaní a prevzatí týchto finančných prostriedkov, a to Ing. Z. a Z. S.. Žalovaný z toho dôvodu neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že neprevzal finančnú čiastku 99.581,76 eur (3.000.000,-Sk), ktorá predstavovala prvú splátku kúpnej ceny.

26. Z uvedeného dôvodu bola naplnená skutková podstata ustanovenia § 451 ods. 1, § 457 Občianskeho zákonníka a žalovanému vznikla povinnosť bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať, pretože ako už bolo konštatované, kúpna zmluva bola posúdená ako neplatný právny úkon rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 60Cb/121/2008 v spojení s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 41 Cob 268/2010. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym záverom súdu prvej inštancie v tom, že v danom prípade námietka žalovaného ohľadom premlčania uplatneného nároku nie je dôvodná, pretože v zmysle ust. § 394 ods. 2 Obč. zákonníka premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 21.2.2008, keď došlo k vyplateniu sumy 99.581,76, pričom žaloba bola uplatnená na súde dňa 21.2.2011, t. j. v štvorročnej premlčacej lehote.

27. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym záverom súdu prvého stupňa v tom, že žalobcovi prislúcha uplatnený úrok z omeškania odo dňa 17.01.2011, t. j. odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy žalobcu žalovanému na vrátenie uplatnenej sumy (16.1.2011).

28. Odvolací súd neakceptoval dôvody žalovaného uvedené v odvolaní, a to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v rozpore s ustanovením § 221 ods. 1 OSP, pretože z napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie na základe ktorého dospel k správne právnemu záveru o uplatnenom nároku, a preto na tieto odvolacie dôvody vznesené žalovaným v podanom odvolaní nebral zreteľ. Žalovaný nepreukázal v čom je právne posúdenie okresného súdu nesprávne, neuviedol, ktoré ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy neboli doteraz uplatnené, neuviedol, prečo súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neuviedol, prečo podľa jeho názoru súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, keď nevykonal navrhnuté dôkazy, keďže v konaní pred prvostupňovým súdom žiadne dôkazy nenavrhol, neuviedol, akú vadu má na mysli, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, hoci žalovaný mal dostatočný priestor v konaní na súde prvej inštancie vznášať námietky, navrhovať dôkazy, preukazovať, že tvrdenia žalobcu nie sú pravdivé, a že návrh žalobcu nie je dôvodný.

29. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu vyporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené a vykonané dokazovanie bolo plne v súlade s procesnými zásadami formulovanými vo vtedy platnom a účinnom Občianskeho súdneho poriadku.“

33. Z uvedeného je zjavné, že sa odvolací súd vysporiadal so všetkými vznesenými dôvodmi odvolania, tieto preskúmal a precízne odôvodnil dôvody, ktoré ho viedli k potvrdeniu úvah a výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie. Domáhanie sa prejednaní iných dôvodov, ich rozšírením a vznesením ďalších námietok po viac ako roku od podania riadneho odvolania, považuje dovolací súd za neprípustné.

34. Dovolateľ v dovolaní poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax, konkrétne na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/32/2005. V uvedenom rozhodnutí najvyšší súd zrušil a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu vady zmätočnosti podľa ust. § 237 písm. f/ OSP (teraz § 420 písm. f/ CSP), keďže odvolací súd odvolania žalovaných v danej veci odmietol. Odvolanie žalovaného 1/ odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ OSP) a odvolanie žalovanej 2/ odmietol z dôvodu, že z jej opravného prostriedku nebolo zrejmé, čoho konkrétne sa v odvolacom konaní domáha. Keďže uvedenú vadu podania neodstránila v odvolacej lehote, vychádzal odvolací súd z toho, že jej odvolanie nemá predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 a 2 OSP), a preto ho odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. d/ OSP. Dovolací súd v uvedenej veci sp. zn. 3Cdo/32/2005 zistil, že žalovaná v odvolaní z 21. júla 2004 skutočne neuviedla, čoho sa v odvolacom konaní domáha. Podaním zo 16. augusta 2004, ktoré bolo okresnému súdu doručené osobne toho istého dňa, však žalovaná 2/ odvolanie doplnila a uviedla, že sa domáha zmeny napadnutého rozsudku a zamietnutia žaloby v celom

rozsahu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaniach. Dovolací súd v súvislosti s týmto postupom skonštatoval, že „Ak k odstráneniu vady odvolania dôjde do rozhodnutia odvolacieho súdu, je bez právneho významu, či k odstráneniu vady došlo po uplynutí odvolacej lehoty; právne významné je, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu je vada odstránená. Ak odvolací súd odmietne odvolanie pre nesplnenie zákonných podmienok upravujúcich náležitosti odvolania [§ 218 ods. 1 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku], hoci odvolanie už v čase jeho rozhodovania nemalo vady, odníme účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.“ (R25/2009)

35. Daný prípad však nijako nemožno stotožniť s prejednávanou vecou. S poukazom na uvedený postup odvolacieho súdu, ako aj na obsah formálno-právne perfektného odvolania, vyhotoveného advokátom, ktorého s poukazom na ust. § 18 ZoA (odborná starostlivosť) netreba poučovať o náležitostiach obsahu odvolania (čoho sa v dovolaní domáha), nemožno postup súdov nižšej inštancie kvalifikovať ako arbitrárny či vedúci k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom. Odvolací súd odvolanie žalovaného neodmietol podľa ust. 218 ods. 1 písm. d/ OSP ako nemajúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 (aktuálne ust. § 386 písm. d/ CSP), ale vo veci rozhodol tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v celom rozsahu rozsudkom potvrdil s uvedením dôvodov, prečo tak rozhodol a s uvedením argumentácie súvisiacej so vznesenými dôvodmi odvolania.

36. Dovolací súd považuje za potrebné dodať, že súd prvej inštancie ani odvolací súd nemali povinnosť vyzvať žalovaného, riadne zastúpeného kvalifikovaným advokátom, na doplnenie odvolania. Odvolací súd správne vyhodnotil, že podané odvolanie žalovaného, doručené súdu dňa 11.5.2015, obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti, na základe čoho ho prejednal, t. j. sa odvolaním zaoberal, a následne vo veci rozhodol.

37. Dovolací súd z uvedeného dôvodu konštatuje, že súd prvej inštancie ani odvolací súd pri svojom rozhodovaní neznemožnili žalobcovi realizáciu jemu patriacich procesných práv, teda konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené dovolateľom tvrdenou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ CSP.

38. Vzhľadom k tomu, že konanie pred súdmi nižšej inštancie nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ CSP, najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

39. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu viď R 72/2018).

40. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.